

ikke arbejdsgiveren. Det er jo den enkelte lønmodtager.

Så jeg vil dele hr. Søren Søndergaards vurdering. Men jeg tror, jeg vil modstå fristelsen til at gøre lovgivningen bedre på sagen, men til gengæld sige til overenskomsterne: Vi ser gerne, at I bidrager ordentligt til, at mennesker på danske arbejdspladser har ordentlige muligheder for at tilpasse arbejdstiden til de forhold, de har f.eks. derhjemme. Det er ikke arbejdsgiveren, der skal afgøre det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Ole Sohn. (*Ophold*). Vil hr. Lars Barfoed have ordet som ordfører? Det er altså lettest for formanden, hvis ordføreren er til stede i salen.

Jeg har selv opfordret regeringspartierne ordførere til at tage ordet, så jeg er kun glad for, at hr. Lars Barfoed tager ordet.

Lars Barfoed (KF):

Tak for det.

Det er jo en sag, den vi diskuterer i dag, som vi har brugt mange timer på at diskutere, og der er sagt mange ord om den, og der er gået lang tid, fra lovforslaget blev fremsat og til i dag. Derfor kan man også undre sig over, at oppositionen netop i dag har fundet anledning til at stille nye spørgsmål, endda spørgsmål, som man kan forstå at oppositionen finder er helt afgørende for sagens videre fremme. Det havde været nyttigt, om man havde bragt de forslag eller spørgsmål op på et tidligere tidspunkt i processen.

Men nuvel, jeg mener, vi har fået en tilfredsstillende afklaring af de spørgsmål under debatten i dag og ved det notat, der er leveret fra ministeriets side. Så jeg mener også trygt, at vi kan gå videre med vedtagelsen af denne lov.

Kl. 14.25

Det er ikke et lovforslag, som skaber revolution i Danmark. Det kunne man ellers næsten tro, når man hører nogle af ordførerne fra oppositionen udtale sig om forslaget. Man får jo det indtryk, at verden næsten vælter, ved at vi nu giver folk mulighed for at gå på deltid, hvis de kan aftale det med deres arbejdsgiver, uanset hvad der står i overenskomsten. Men sådan er det jo ikke.

Jeg synes stadig, man skal holde fast i proportionerne, der jo er, at på langt de fleste overenskomstmråder er der mulighed for at gå på deltid, og det fungerer jo fint. Det finder man ud af

på en god og ordentlig måde på arbejdspladserne, uden at det giver anledning til misbrug fra hverken den ene eller den anden side. Man finder ud af tingene, og det vil man selvfølgelig blive ved med, efter at lovforslaget er blevet vedtaget. Også på de resterende områder, altså de områder, hvor der nu bliver mulighed for at gå på deltid, vil man finde ud af at forhandle sig frem til det på en fornuftig måde.

Jeg skal gerne indrømme, at jeg meget gerne havde set, at de tanker, hr. Ole Sohn gjorde sig under andenbehandlingen – altså at inddrage de faglige organisationer i sagen og finde en ordning, der betød, at indførte man bestemmelser i overenskomsterne, der indholdsmæssigt matchede det, der lægges op til i lovforslaget, trådte de i stedet for loven – var blevet fremmet. Forsøget blev gjort, og det havde som sagt været endnu bedre, om vi havde landet sagen på den måde. Men vi måtte jo konstatere, at LO i sidste ende ikke ønskede at medvirke til en sådan løsning, og derfor måtte vi gå videre med lovforslaget.

Nu står vi så her, og i Det Konservative Folkeparti er vi glade og tilfredse over, at vi nu kan konstatere, at der formentlig vil være et flertal, der vedtager lovforslaget om kun et øjeblik måske, og så behøver vi så ikke bruge mere tid på den sag.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan forstå, at De Konservatives ordfører, hr. Lars Barfoed, er glad og godt tilfreds, måske næsten en smule stolt af det, der formentlig om nogle timer bliver stemt igennem. Men der er én ting, jeg godt kunne tænke mig at høre De Konservatives ordfører komme med en fortolkning af. Det er noget, hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti har sagt, og jeg vil godt citere:

»Nu kommer loven, og så får vi arbejdsro. Forhåbentlig betyder det, at vi politikere sammen med organisationerne kan nå frem til en bedre aftale, så alle bliver tilfredse.«

Det, jeg er interesseret i at høre fra Det Konservative Folkepartis side, er: Hvad er det, vi politikere har mulighed for? Jeg må formode, at det er De Konservative, Venstre og Dansk Folkeparti, der sammen med organisationerne nu skal prøve at nå frem til en aftale, som kan blive bedre, så alle kan blive tilfredse. Hvad er det, man efterfølgende har tænkt sig at gå i gang med, og som stadig bygger på lovens grundlag?